

ISSN 1603-225X

Årgang 8, Nummer 4

oktober 2007

UDGIVES AF LANDSFORENINGEN BØRN OG SAMVÆR

Børn og Samvær

VI SÆTTER BARNET I CENTRUM

Formålet med Landsforeningen Børn og Samvær er, at forbedre vilkårene for børn, der ikke lever sammen med begge deres forældre. Foreningen arbejder for, at børns samvær og omgang med forældrene stedse skal foregå med børnenes bedste som udgangspunkt.

I dette nummer:

Leder <i>Af Astrid Søe</i>	2	Orientering om barnet <i>Af Viggo Bækgaard</i>	8	Internetgrupper for Børn og Samværs medlemmer	11
Det indre regnskab <i>Af Viggo Bækgaard</i>	6	Spørg om samvær	10	Telefonrådgivning	11

Nyhedsbrevet udgives af
Landsforeningen Børn og Samvær.

Ansvarshavende redaktør:
Lene Ekholm Petersen.

Næste nummer udkommer til januar.
Deadline for indlæg er 1.12.2007

Leder

Delebørn får mulighed for at være mere "hele" børn

Ved Astrid Søe.

Så er vi nået til oktober hvor den nye omstridte forældreansvarslov træder i kraft. Meningerne er delte om lovens indhold. Og, som det oftest er med politik, er også forældreansvarsloven en "både og" lov. Der er gode toner og knap så gode toner.

I Landsforeningen Børn & Samvær står vi last og brast med de lovord der lover barnet en egen ret. En sag foreningen har kæmpet for i årevis er nu indfriet. Barnet har nu samværsretten på sin side og det er ikke læn-gere forældrene der har ret til samvær. Det lover loven som den tolkes af de fleste. Med lovord er det des-værre således at de også er udsat for tolkninger i øst og vest. Det er stort set umuligt at skrive en lov der ik-ke kan tolkes på. Og tolkningerne er allerede mangeartede.

I denne leders overskrift gengives et "lov slogan" for forældreansvarsloven hentet på Familienministeriets hjemmeside. Allerede i sloganets ordvalg fortælles det at børn af skilte forældre ikke er så hele, som børn af samlevende. Og der bør man standse op og trække vejret dybt. Det må undre endnu engang at vi i 2007 med så mange forskelligrettede familie konstruktioner betragter begrebet familien som en kernefamilie. Mangfol-digheden er ikke nået ind på ministeriets skrivebord endnu. Folk har for længst taget den "brogede" familie-form til sig og den er kommet for at blive ser det ud til. Det er en ubegribelig prædikat at få på sig, det øjeblik et barn bliver et skilsmissebarn. Det er unødvendigt at pådutte barnet følelsen af at være delt, når så mange børn klarer sig hele og kloge gennem forældrenes splittelse.

Barnets ret til at være hel, også når barnet ikke deles.

Når barnet nu har fået samværsretten på sin side, må vi i Landsforeningen Børn & Samvær gå ud fra at de hårdest ramte børn, de heldigvis få procentdele af samværsbørn, pludselig kan ånde lettet op. De vil fra den 1. oktober blive hørt, set og taget alvorligt.

Hele polemikken omkring den nye lov har været en god gang rod. Medierne har kastet sig over den med kys-hånd og spillet mænd og kvinder endnu mere ud mod hinanden. Hvordan vi i vores kultur er endt med at be-krige hinanden på kønnet og ikke på alvoren og forældreansvaret, er et ubesvaret spørgsmål. Og ikke desto mindre hænger vi den nye lov op på ansvar, selvom den osrer af køns-lovgivning.

Det er langt nemmere at overskue lovens ord hvis man vælger og gør sig umage for at læse den kønsløst. Når loven er skrevet ud fra et barn er omgivet med forældre der hver især elsker eller det modsatte. Barnet elsker ikke forældrene fordi de har det ene eller andet køn, det er så svært at forestille sig barnet så simpelt som det fremstilles i mange skrivelser. Barnet elsker, fordi det ser et menneske, et nært menneske der giver liv fra sig og ikke suger liv til sig. Såre enkelt.

Når barnet med to gode ansvarlige forældre skilles er det ulykkeligt at tænke på. Så kan den nye lov bruges til meget. Den åbner for mange nye måder at håndtere den gode skilsmisse på. Selvom det er et givet faktum, at de virkelig gode skilsmisser slet ikke ser på love eller besøger forvaltningerne, de enes slet og ret, og til dem hører langt størsteparten.

Når forældrene, til de svært prøvede børn vores forening er stiftet for, skilles, kan det være en lykketilstand i barnets liv. En fritagelse fra daglige fornedrelser, misbrug, krænkelser, udnyttelse, fysisk og psykisk overlast. Den befrielse det oftest er for barnet, vendes dog hurtigt til en ulykkelig opdagelse: Samværet med den forælder de er blevet skilt fra.

Der er unægtelig forældre der skilles fra den anden forælder for barnets skyld. For at frigive barnet for overlast. Men de ender med at se barnet overladt til overlast ved samvær.

Det er de børn vi hører om, ser og oplever i vores regi. Og til stadighed de børn vi må samle os om, også efter den nye lov.

Men nu er vi der hvor barnet har muligheden til at sige fra, og hvor loven lover at den vil høre børnene. Hvad vi afventer med spænding er, om de sagkyndige nu også hører børnene, de hårdest trængte børn.

Vi kan alle slutte at den gamle lov ikke var god nok, ellers havde vi ikke forkastet den og lavet en fornyelse. De lovord vi har fået fra 1. oktober kender vi endnu kun som teori. Hvad loven vil bringe tusinder af skilsmissebørn har vi i vente at vide.

Vi vil i Landsforeningen Børn & Samvær holde lovgivere og den udøvende myndighed fast på, at barnet har fået egen ret. Og at en lov der kalder sig ved navn som forældreansvarslov, handler om forældre der netop kan tage ansvar. Og at nogle få af underparagrafferne handler om de få forældre der ikke magter det. Loven er nemlig mest lavet for dem der allerede kan selv. Kan tage ansvar for at samarbejde om barnet, se barnet og værne barnet.

Forældreansvar er en delt størrelse. Forældreansvar tager afsæt i forældrenes samarbejde, hvis man ser på lov-ordene. Men forældreansvar er så meget mere end blot den ene faktor. Forældreansvar er vel grundlæggende et ansvar over for barnet og ikke barnets anden forælder. Forældreansvar kan foruden samarbejde og samvær også være nægtelse af samvær, nægtelse af udlevering, nægtelse af misbrug af barnet, nægtelse af samarbejde med en forælder der øver vold, misbrug, terror, overgreb etc. De nævnte konsekvenser om nægtelse kan være et lige så stort bevis på forældreansvar. Hvis det er påkrævet for barnets helhed, og ikke udtryk for egenrådighed.

Den gamle lov tvang desværre forældre til at tage disse nægtelses-metoder i brug, når deres barn ikke blev hørt. Vi må håbe på, at den nye lov overflødiggør de gamle måder at reagere på når ingen lyttede til barn eller voksen. Med den nye lov må kravet om barnet i centrum, stille barnet således at myndighederne tager ansvar for de udsatte skilsmissebørn, så ansvarlige forældre ikke selv må handle i strid med lov og myndigheder.

Vi må tage et modent ansvar for den lov vi har fået, ved at fremhæve de paragraffer der slunkent, men dog alligevel, understøtter de hårdest ramte samværsbørn. Børnene har intet andet at gribe i.

Chikaneparagraffen som så mange drøfter, trods dens beviselige procentvise meget minimale omfang, burde være et udtryk vi brugte om de udsatte skilsmissebørns tarv. Det er på alle måder chikanerende for barnet at være udsat for et tvangssamvær barnet ikke magter. Chikaneparagraffen er et udtryk for de ganske få. Jo de findes dem, der chikanerer, både bopæl og samværsforældre. Vi hører også om dem i foreningen og vil atter understrege at det hos os betyder at man udelukkes af foreningen. Men de få der chikanerer den anden forælder, må på ingen måde løbe med loven ved at få al opmærksomheden. I deres lys dømmes mange forældre til at udlevere børn til en barndom, der gør børnenes sind og barndom delt og umulig at hele igen, end ikke i voksenlivet.

Forældreansvar er ikke blot at samarbejde med den anden forælder.

Forældreansvar er at samarbejde med og omkring barnet så det kan leve i en "hel" barndom.

Ministerier for familie og forbrugeranliggender skriver på deres hjemmeside følgende om den nye lov:

Forældreansvarsloven

Delebørn får mulighed for at være mere "hele" børn

Forældreansvarsloven

Den 1. oktober 2007 træder forældreansvarsloven i kraft.

Hovedpunkterne i loven

- **Retten kan dømme til fælles forældremyndighed.** Fremover er udgangspunktet fælles forældremyndighed. Retten kan kun ophæve den fælles forældremyndighed, hvis tungtvejende grunde taler for det.
- **Ny sag om forældremyndighed.** Forældre, der ikke har haft eller har mistet forældremyndigheden før lovændringen træder i kraft, skal have mulighed for at rejse en sag for at få del i forældremyndigheden. Igangværende sager der behandles, når loven træder i kraft skal behandles efter de nye regler.
- **Inddragelse af barnet.** Alle børn skal fremover inddrages i sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, så deres perspektiv belyses. Dette kan ske ved for eksempel samtaler eller børnesagkyndige undersøgelser. Barnet kan undlade at udtale sig, hvis det ønsker dette.
- **Samvær er et fælles ansvar.** Forældrene har et fælles ansvar for at et samvær kan virkeliggøres. Forældrene deler som udgangspunkt både den praktiske og den økonomiske del af transporten af barnet til og fra et samvær.
- **Deleordninger.** Det skal være muligt at fastsætte samværsordninger, hvor barnet er lige meget hos hver forælder.
- **Ret til at blive orienteret.** En forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, skal fremover orienteres om og have adgang til at deltage i de generelle sociale aktiviteter på skoler og i institutioner.
- **Flytning skal varsles.** Forældre, der flytter indenlands eller udenlands, skal 6 uger inden flytningen give den anden forælder besked om flytningen. Dette gælder uanset, om der er fælles forældremyndighed eller ej. Varslingspligten gælder også for en samværsforælder. Hensigten er, at den forælder, der ikke flytter, får lejlighed til at bringe spørgsmål vedrørende barnets fremtidige bopæl, forældremyndigheden over barnet eller hensigtsmæssigheden af en eksisterende samværsordning op i statsforvaltningen, således at der kan ske en vurdering af, om flytning er i barnets interesse. Statsforvaltningen vil efter omstændighederne kunne træffe en midlertidig afgørelse om bopælen eller forældremyndighedssagen, indtil der foreligger en afklaring af, hvad der tjener barnet bedst.
- **Samvær med andre.** Der kan i særlige tilfælde fastsættes samvær med barnet med andre end dets forældre, når der kun er meget lidt eller intet samvær med den anden forælder. Her tænkes på samvær med f.eks. bedsteforældre eller søskende.
- **Samværschikane.** Samarbejdschikane skal have større vægt ved bedømmelsen af, hvad der er

bedst for barnet, når der skal træffes afgørelse om samvær, barnets bopæl eller forældremyndigheden over barnet. Det har således betydning for afgørelser om forældremyndighed og barnets bopæl, hvem af forældrene, der har bedst evne til at samarbejde og dermed sikre barnets samvær med den anden forælder.

- **Faderskab.** I visse situationer, hvor forældrene har haft et forudgående samliv eller ægteskab, etableres der automatisk fælles forældremyndighed allerede fra fastslåelsen af faderskabet. Det drejer sig om de tilfælde, hvor forældrene er separeret på tidspunktet for barnets fødsel, hvor forældrene har haft fælles folkeregisteradresse inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel, og hvor forældrene har været gift med hinanden inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel.

Den nye forældreansvarslov skal også ses i det perspektiv, at alle sager om uenighed om forældremyndighed fra 1. januar 2007 skal starte i de nye statsforvaltninger (de tidligere statsamter). I statsforvaltningerne vil der blive lagt yderligere vægt på konfliktmægling og børnesagkyndig rådgivning – og det vil da heller ikke længere være muligt at starte sager om uenighed om forældremyndighed direkte ved retten. Formålet er at skabe bedre muligheder for, at forældrene indgår aftaler, så det undgås, at myndighederne skal træffe en afgørelse. Dette vil give forældrene bedre samarbejdsmuligheder i det lange løb og dermed bedre vilkår for barnet.

Det indre regnskab

Af Viggo Bækgaard, talsmand for landsforeningen Børn og Samvær, advokat (H)

Vores erhvervspraktikant Cathrine på 14 var nået til den dag, hvor hun skulle høre lidt om, hvordan det er at være advokat i en privatafdeling. Jeg skulle fortælle hende lidt om mit arbejde. Det blev en rigtig spændende samtale ikke mindst for mig. Cathrine er en eftertænksom pige, der heller ikke er bange for at fortælle, hvad hun tænker, føler og iagttager.

Hun og jeg har det til fælles, at vi ikke har personlige erfaringer med skilsmisser og delebørn. Hendes styrke er derfor, at hun iagttager de børn, som er ramt af begrebet uden at skulle sætte tilpasse det i eget liv. Det er sikkert også ulig lettere at beskrive, hvad børn føler og tænker, når man er 14 i forhold til at være 56. Referencerammen til dagens virkelige børn i det virkelige liv er alt andet lige klarere hos hende end hos mig. Alligevel var jeg overrasket over, at hendes svar på mine spørgsmål dækker så meget, hvad jeg dels selv erindringer fra egen barndom, dels hvad jeg hører fra forældre, som kan abstrahere lidt fra deres eventuelle konflikter.

Jeg lærte et nyt udtryk, som Cathrine fortalte mig, at mange skilsmissebørn bruger. **”Det indre regnskab”** er et udtryk for, at børnene føler, at hvis de har været lidt ”for længe” hos den ene forælder, må de hellere kompensere for det i forhold til den anden. Skilsmissebørnene giver udtryk for, at det er vigtigt at tilgodese begge forældrene, så de ikke føler, at børnene bedre kan lide den ene end den anden. For sådan er det jo ikke.

På spørgsmålet om, hvorvidt reguleringen af det indre regnskab sker af hensyn til børnene selv eller af hensyn til forældrene var der ikke megen vaklen hos den 14-årige: ”Det er da af hensyn til forældrene”. Vi fik også en lang snak om lighedeling. Forældrene skal ikke bo langt fra hinanden, før lighedeling en uge hvert sted betyder tab på det sociale niveau for børnene. I samtalen forestillede vi os, at den ene forælder bor i Veddelev (3 km. nord for Roskilde på østsiden af Roskilde Fjord), mens den anden bor i Svogerslev (3 km. fra Roskilde på den anden side af fjorden).

Delt bopæl vil betyde, at der på den ene side ikke er langt mellem forældrene, mens der på den anden side vil være betydelige praktiske vanskeligheder med at fastholde vennerne og veninderne hver anden uge. Børnene vil det ene sted ikke have samme skolemæssige referenceramme.

Vi talte om konsekvenserne af det for børnene. Cathrine er ikke i tvivl om, at børnene lider under det. Vi tænkte hende 5 år yngre til 9-årsalderen for at fundere over, om der er forskel for den 9-årige og den 14-årige. Det mener hun ikke, at der er.

Skilsmissebørn spiller flere spil end andre.

Jeg stillede hende et rigtigt giftigt spørgsmål, som hun funderede lidt over, inden hun svarede. Spørgsmålet lød: ”Hvem er alt andet lige vigtigst for dig i dit liv, hvis vi ser bort fra det basale mad, tøj og tag-over-huset-behov: din forældre, en af forældrene – eller dine veninder? Hun indrømmede, at hun aldrig har tænkt på det spørgsmål på den måde – men svarede alligevel efter at have tænkt lidt og uden tøven: ”Jamen det er veninderne – og vennerne – jo”. ”Men det er jo ikke, fordi jeg ikke elsker mine forældre”. Jeg spurgte, om hun tror, at svaret er det samme, hvis hun tænker sig tilbage som 9-årig. Svaret var det samme.

Når jeg selv tænker tilbage på min egen barndom i ”ruder konges tid”, og når jeg tænker på, hvordan det var at have børn selv, bliver jeg bekræftet i min egen oplevelse af den samtale med 14-årige Cathrine.

Den måde, vi behandler skilsmissebørnene på, har fundamentalt intet med barnets tarv at gøre. Det er vigtigt, at barnet har kontakt med begge forældre. Det er et sandhedsmantra, som ingen er uenig i. Men bliver konsekvensen ikke, at vi ofrer børnene for at tilfredsstille forældrenes ligedelingssgen? Er det kvalitet eller kvantitet, der tæller?

Hvad betyder det egentlig at have børn? Betyder det ikke bare, at vi har dem til låns og skal sikre dem en tryk og god opvækst? Betyder det ikke, at vi skal lade børn være børn på børns præmisser? Er det ikke barnets ønskepræmis, at det leger med de andre børn og skaber sig børnevenner, som altid er der? Hvor mange af os har ikke stadig forbindelse med nogle af de mennesker, som vi var BØRN sammen med? Jeg tror, at det er mange.

Er det ikke den største glæde for os forældre at opleve barnet, som kommer ind, når der skal spises – eller som kommer til os, når der skal plaster på knæet, men som vi ser i harmoni med kammeraterne? I samtalen med Cathrine nævnte hun også, at skilsmissebørn vist spiller mange flere spil med de voksne end andre børn. Nu skal det ikke opfattes som en diskvalifikation at spille spil med voksne – men alligevel var det en tankevækkende formulering. I virkeligheden er det vel udtryk for en af de – trods alt positive sider ved at være skilsmissebarn.

Orientering om barnet, forældremøder og skolefester efter forældreansvarsloven

Af Viggo Bækgaard, talsmand for Landsforeningen Børn og Samvær, advokat (H)

Når forældre ikke længere elsker hinanden, opstår der en række problemer i det praktiske samarbejde. Nogle af disse problemer forsøger man at løse via rettigheder og (i mindre grad) pligter i lovgivningen. Problemerne kan give anledning til tvivl og diskussion ikke blot mellem forældrene men også i forhold til mere eller mindre sagesløse udenforstående.

En del af "magten" omkring børnene har hidtil handlet om, i hvilket omfang den forælder, der enten ikke har del i forældremyndigheden, eller som ikke bor sammen med barnet, har ret til informationer fra institution, skole, læge m.v. Endvidere har det hidtil kunnet give anledning til kiv, når forældrene ikke har været enige om, hvem der måtte deltage i forældremøder, fester på skolen o.s.v.

De juridiske problemer er måske nok blevet klarere, men jeg er ikke sikker på, at det bliver sjovere at være barn i fremtiden på disse punkter.

Bedst for barnet i mange sammenhænge i lovens tankegang det samme som lige ret til barnet.

Forældreansvarslovens absolutte udgangspunkt er, at alle afgørelser efter loven skal tages efter, hvad der er bedst for barnet. En hovedbaggrund for loven var, at man i mange situationer stod med skilsmisseforældre, som var meget frustrerede over, at det kunne være så svært at følge med i barnets situation.

"Han interesserede sig ikke for barnet, da vi var sammen. Hvorfor så nu?" Den sætning har jeg hørt utallige gange. Uanset årsag og virkning er virkeligheden, at forældre, der ikke længere er sammen, udvikler en forøget og oftest ærlig interesse for børnene.

Alle er vist enige om, at idealsituationen må være, at begge forældre er fuldt orienterede om deres børns situation, og at forældrene kan samarbejde og snakke om alting på en måde, der gør, at alle afgørelser omkring børnene er udtryk for fælles afvejninger af fordele og ulemper efter, hvad der tjener børnene bedst. Mon nogen overhovedet er i tvivl om, at børnene vil elske, at begge deres forældre OG nye papforældre kunne sidde sammen i gymnastiksalen og høre ungerne fremføre skolekomedien?

Sådan fungerer det bare ikke i det virkelige liv. Informationer bruges, misbruges, vendes og drejes, og den anden forælder mistænkeliggøres i uhyggelig grad. Elektriciteten i lokalet kan vokse til uanede styrker, bare fordi far og mor er til stede i det samme rum på samme tid. Skolekomedien kan simpelthen ødelægges af det.

Om orientering og forældredeltagelse omkring institution og skole.

Tidligere var det meget begrænset, hvad myndighederne måtte orientere den forælder, der ikke havde del i forældremyndigheden om. Indehavere af fælles forældremyndighed havde derimod som altovervejende udgangspunkt fri informationsret og fri adgang til alle aktiviteter omkring barnet. Dette er der ikke lavet om på med de nye regler.

I fremtiden kan man som bekendt få dom til fælles forældremyndighed mod den ene forælders ønske. Det betyder selvfølgelig, at der vil være forøget risiko for, at der opstår problemer på ovennævnte områder, når der er fælles forældremyndighed. Der er imidlertid næppe tvivl om, at det altovervejende udgangspunkt er, man ved fælles forældremyndighed har ret til fuld information og til aktiv deltagelse i "alt". Man kan formulere det sådan, at forældrene har disse rettigheder. Det bliver så op til institution og skole at få forældrene til at opføre sig ordentlig til samtalerne eller festerne. Der er ingen regler, der regulerer det. Også i dag skal folk opføre sig ordentlig, og skolen kan formentlig kun smide folk ud, hvis de også ville kunne det efter de gamle regler.

Da forældremyndighedssager i dag er en overordentlig langvarig proces med indledende sagsbehandling i statsforvaltningen og – tilsyneladende forlænget – tid gennem domstolene også også, kan der gå lang tid, inden en forælder kan få sat en effektiv stopper for de chikanerier, som ovennævnte kan give anledning til.

Reglerne om orientering over for den, der ikke har del i forældremyndigheden, er blevet udvidet ganske betydeligt. Lovens § 23 er central og lyder sådan:

“ § 23. En forælder, som ikke har forældremyndigheden, har ret til efter anmodning at få orientering om barnets forhold fra skoler, børneinstitutioner, social- og sundhedsvæsenet samt private sygehuse, privat praktiserende læger og tandlæger. Denne forælder har desuden ret til at få udleveret dokumenter om barnets forhold, hvis disse findes på skoler og i børneinstitutioner. Der må ikke gives fortrolige oplysninger om forældremyndighedsindehaveren.

Stk. 2. En forælder, som ikke har forældremyndigheden, har ret til efter anmodning at få orientering om generelle sociale aktiviteter på barnets skole og børneinstitution fra den pågældende skole og institution og har adgang til at deltage i disse aktiviteter.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte institutioner m.v. kan nægte at give konkrete oplysninger og udlevere dokumenter om barnets forhold og kan nægte orientering om og deltagelse i aktiviteter, hvis det må antages at være til skade for barnet.

Stk. 4. Statsforvaltningen kan i særlige tilfælde efter anmodning fra indehaveren af forældremyndigheden eller fra en af de i stk. 1 eller 2 nævnte institutioner m.v. fratage den forælder, der ikke har forældremyndigheden, adgangen til at få orientering og få udleveret dokumenter efter stk. 1 eller orientering om og deltagelse i aktiviteter efter stk. 2. Afgørelsen har virkning fra det tidspunkt, hvor institutionen m.v. modtager meddelelse om afgørelsen. ”

De to første stykker (afsnit) handler om forældrerens ret til oplysning og deltagelse. De sidste to om mulighederne for at indskrænke oplysningerne.

Bestemmelsen i § 23 vedrører kun tilfælde, hvor der **ikke** er fælles forældremyndighed. Domstolene kan tage stilling til bopæl. Statsforvaltningen kan tage stilling til samvær og anden kontakt end samvær. Der findes **ingen** regler om orientering og kontakt i situationer, hvor der er fælles forældremyndighed.

Tankegangen er jo, at forældrene skal indrette sig og finde ud af tingene. Når de opdager, at der ingen muligheder er for at regulere det, vil de sikkert indrette sig efter det, synes filosofien at være.

En af mine kolleger siger ofte, at den kloge trækker sig. Hun siger det på en måde, som ikke skal efterlade tvivl om, at det så er godt og rigtigt. Jeg giver hende ret med et lille pip om, at det måske ikke er helt i orden, at den ufornuftige på den måde tiltvinger sig noget, som ikke er rigtig i orden.

Jeg tænker mere, at barnets frirum, der tidligere netop var skole og fritidsaktiviteter, fjernes og inddrages i forældrenes krigszone i de tilfælde, hvor konfliktniveauet er højt, men ikke højt nok til at indskrænke orienteringspligten.

Under alle omstændigheder er det barnet, det går ud over.

Nå ja – så ligger der også lige en ekstra opgave hos institutioner og skoler, som skal leve med de krigene forældre inden for deres rammer også.

Spørg om samvær

Hvis du har spørgsmål angående samvær eller forældremyndighed, kan du skrive til Børn & Samvær. Du kan enten sende et brev til foreningens adresse, ringe eller sende en mail. Du må gerne være anonym, så længe vi kender dit navn.

Kære Børn og Samvær.

Jeg skal snart til et møde i Statsforvaltningen, hvor vi igen skal tale om en ændring i den samværsordning min 5 årige søn har med sin far.

Jeg har før været til møder i Statsforvaltningen, og jeg føler mig altid meget "talt ned til", og jeg føler slet ikke, jeg bliver lyttet til, - jeg føler også, det er som om, jeg bliver mistænkeliggjort.

Jeg føler mig meget usikker og utilpas m.h.t. hvad der så venter mig ved det kommende møde. Jeg vil derfor spørge jer, om jeg evt. må tage en bekendt med mig, - så jeg ikke bare sidder og føler mig helt alene i "fjendeland" ?

Hilsen Mor fra Hjørring

Kære Mor fra Hjørring.

Ja - jeg kan starte med at forsikre dig om, at det ER tilladt for dig (alle som bliver indkaldt til et møde hos de offentlige myndigheder) at have en bisidder - som man vil kalde det, med.

Du skal dog meddele dette til Statsforvaltningen i god tid før mødet, således at de også kan nå at meddele dette til modparten, der evt. også er blevet indkaldt til mødet.

Det vil være det allerbedste, om den person som du har med er "uvildig", altså en person som du ikke er nært beslægtet med, eller ikke omgås med privat. Det ville være fint, om det kunne være en pædagog fra din søns børnehave, eller en dagplejemor, en kommunal sagsbehandler, eller anden offentlig person som kender dig og / eller sin søn rigtigt godt. Har du ikke en kontakt til en "uvildig person", kan du naturligvis tage en veninde eller et familiemedlem med, - så du føler dig mere rolig og "ikke så alene i fjendeland," som du siger. Det er vigtigt for din bisidder at forstå, at man som bisidder ikke har taleret, og derfor ikke kan / må blande sig i samtalen, med mindre man selvfølgelig bliver adspurgt om noget.

Din bisidder er jo netop med som støtte til dig. Han eller hun kan også sidde og tage notater af det der bliver sagt, - det ville være en god ting, for dels har du selv travlt, og er måske også for nervøs til at sidde og tage notater, dels er det godt bagefter, at blive "husket på", hvad der blev sagt. Det er ikke altid juristen ved Statsforvaltningen som tager notater ved sådanne møder, men efterfølgende bliver der for det meste lavet nogle korte notater. Sidstnævnte er også et godt argument for, at du kan "sætte din bisidder lidt på arbejde", under selve mødet.

Håber du og især din søn, får et godt udbytte af mødet.

Hilsen : Børn og Samvær

Internetgrupper for Børn og Samværs medlemmer

Landsforeningen Børn & Samvær forsøger med et nyt tiltag at imødekomme vores medlemmers vanskeligheder med at nå og stå frem i debatten til de fysiske møder. Fra slutningen af Juli 2006 vil der på hjemmesiden www.boernogsamvaer.dk oprettes et link til Internetgrupper for medlemmerne af Børn & samvær.

Der er oprettet grupper for Sjælland, Jylland, Fyn og Bornholm. For at tilmelde sig en gruppe sender man en e-mail til adressen boernogsamvaer@yahoo.dk med sit navn, adresse, e-mail og medlemsnummer. Man kan vælge at være anonym i gruppen, men foreningen skal kende dit navn og medlemsnummer før du bliver inviteret til gruppen.

Vi håber med dette nye tiltag at imødekomme de mange brugere vi har i foreningen, som udelukkende bruger den elektroniske del af vores tilbud.

Vores **telefonrådgivning** er åben alle hverdage på

70 26 68 86

Du er altid velkommen til at ringe - for at få et godt råd eller fordi du har brug for en, der lytter.

Rådgivningen kan efter ønske være anonym. For at kunne give den bedste og mest kontinuerlige rådgivning, beder vi om forståelse for, at et kort referat af samtalen bliver givet til et lille forum i bestyrelsen og telefonrådgivere, som alle har tavshedspligt.

Landsforeningen Børn og Samværs hovedtanke er, at barnet er den svageste part og altid bør komme i første række. Vi mener at fastsættelse og udøvelse af samvær altid bør ske med barnets trivsel og behov som udgangspunkt. Dette er også udgangspunktet for vores rådgivning.

Telefontiderne kan variere en smule og ændringer vil være at finde på såvel hjemmesiden som telefonsvareren.

Lige nu ser de ud som følger:

Mandag 21.30 - 23.30

Tirsdag 21.30 - 23.30

Fredag 20.00 - 22.00

Returadresse: Lorna Davis, Ametystvænget 18, 7000 Fredericia

Vores adresse.

Landsforeningen Børn og Samvær
c/o Astrid Sø
Nordmandshuset
Nordmandsvej 13
Femmøller Strand
8400 Ebeltoft
70 26 68 86
www.boernogsamvaer.dk